

Wymiar sprawiedliwości nie może sobie poradzić z wieloletnim konfliktem rodziców

Wojna o dziecko

Antoni K. z Kamiennej Góry od ponad 4 lat bezskutecznie walczy o prawo do regularnych kontaktów ze swoją 8-letnią córką. – Na palcach obu rąk można wyliczyć, ile razy widziałem się ze swoim dzieckiem – mówi zrozpaczony ojciec. – Nie pojmuję bezsilności organów sprawiedliwości w tej sprawie. Nie jestem przecież rodzicem drugiej kategorii.

Tymczasem matka dziewczynki utrzymuje, że chce chronić dziecko przed, jej zdaniem, impulsywnym ojcem. Oboje zasypują pismami sąd i prokuraturę. Ojciec domaga się w nich spotkań z córką, matka chce go zupełnie tego prawa pozbawić.

Na początku 2007 roku Antoni K. rozstał się ze swoją konkubina i opuścił zajmowane przez nich mieszkanie. W kwietniu po raz pierwszy wystąpił z wnioskiem o uregulowanie kontaktów z 4-letnią wówczas córką. Na pierwsze spotkanie z dzieckiem przyszło mu jednak czekać aż 9 miesięcy.

ojca z córką w mieszkaniu byłej konkubiny. Kobieta nie dopuszczała do wizyt, tłumacząc się wyjazdami, chorobą córki, nagłymi zmianami planów. Nie pomogły wnioski do sądu o ukaranie matki złożone przez K.

– Nie wiedziałem, co robić – wspomina zdesperowany ojciec. – Interweniowałem nawet u Rzecznika Praw Dziecka, jednak to też nie pomogło. W końcu wyjechałem za granicę, żeby zarobić trochę pieniędzy.

Światelko w tunelu

– Od stycznia 2008 roku mogłem widywać córkę dwa razy w tygodniu, poza świętami i dniami wolnymi od pracy – wspomina kamiennogórzanin. – Każde spotkanie trwało zaledwie godzinę i odbywało się w poradni psychologicznej, ponieważ nie miałem własnego mieszkania.

Już wtedy, jak wspomina nasz Czytelnik, matka dziewczynki, **Wiesława J.**, robiła wszystko, by te kontakty utrudnić. Sytuacja nie zmieniła się nawet wówczas, gdy sąd zgodził się na spotkania

Z dzieckiem po sąsiedzku

Po powrocie do kraju Antoni K. mógł kupić własne mieszkanie. Złożył kolejny wniosek o ustalenie kontaktów z dzieckiem. Decyzją sądu otrzymał prawo do wizyt 2 razy w miesiącu. W obecności kuratora.

– To był dla mnie cios – wspomina kamiennogórzanin. – Choć mieszkaliśmy

Rodzice się kłócą, a ojciec nie może widywać się z dzieckiem

zaledwie 100 metrów od córki, oficjalnie mogłem widywać się z nią zaledwie raz na dwa tygodnie.

Na domiar złego, jeśli do spotkań w ogóle dochodziło, przebiegały one w bardzo nerwowej atmosferze. Wizytom towarzyszyły awantury,

po których dziewczynka nie chciała wchodzić do mieszkania ojca. W międzyczasie

była konkubina K. dwukrotnie próbowała pozbawić go praw rodzicielskich. Sąd nie znalazł ku temu żadnych podstaw. Wiesława J. złożyła więc zawiadomienie o znęcaniu się psychicznym ojca nad córką.

– Nigdy nie skrzywdziłbym swojego dziecka, zresztą jak bym mógł się nad nim znęcać, skoro nie mam z nim

żadnego kontaktu? – mówi mężczyzna.

Doniesienie poskutkowało jednak zawieszeniem wizyt ojca z dzieckiem. Antoni K. nie będzie mógł towarzyszyć córce nawet w dniu I Komunii Świętej.

Dylemat sądu

K. słusznie oczekuje, że sąd zapewni mu spotkania

z córką. To jednak nie jest tak proste, jak wygląda z pozoru. Sędzia wydziału rodzinnego, **Lidia Orzechowska-Korpikiewicz** z zalem przyznaje, że nie udało się jej skłonić matki dziewczynki do respektowania postanowień sądu. Wiesława J. lekceważy je sobie, a sąd nie chce sięgać po środki ostateczne. Takimi byłyby grzywna (nawet z zamianą na areszt) albo odebranie dziecka matce. Grzywny, zgodnie z zaleceniami Sądu Najwyższego, sądy rodzinne starają się nie nakładać. Odebranie dziecka też nie wchodzi w grę.

– Poza utrudnianiem spotkań z drugim rodzicem matka dobrze wypełnia swoją rolę – mówi sędzia Korpikiewicz. – Dziecko ma w domu odpowiednie warunki, jest zadbane. Muszę się kierować przede wszystkim jego dobrem w podejmowaniu decyzji o jego losie.

Dlatego sąd nie zdecyduje raczej o odebraniu dziewczynki matce. Musiałby ją bowiem umieścić w placówce opiekuńczej. Tylko po to, by ułatwić kontakty ojcu.

– I to jest właśnie dowód na bezsilność wymiaru sprawiedliwości w tej sprawie – komentuje Antoni K.

dokończenie na str. 4

WOJNA O DZIECKO

dokończenie ze str. 3

Kara za grzechy?

W czasie czteroletniej walki o córkę Antoni K. trzykrotnie poddał się badaniom w Rodzinnym Ośrodku Diagnostyczno-Konsultacyjnym. Psycholodzy stwierdzili, że dziecko chciałoby utrzymywać kontakt z ojcem, jednak z powodu podejścia matki czuje się niepewne i zdezorientowane.

- Nie jestem bez winy, każdy ma jakieś grzechy na sumieniu - mówi Antoni K. - Jeśli się unośliem, to tylko z powodu nerwów, emocji i bezsilności, które towarzyszą mi od 4 lat.

Udało nam się skontaktować z matką 8-latki. Wiesława J. nie

chciała roztrząsać sprawy na łamach prasy. Przekazała nam jednak swój punkt widzenia.

- Dałam Antoniemu szansę na sprawdzenie się w roli ojca - tłumaczy kobieta. - Kiedy wyjechałam do Hiszpanii, zostawiłam córkę pod jego opieką. W domu dochodziło w tym czasie do libacji, dziecko niejednokrotnie było pozostawione same sobie. Podjęłam więc decyzję o rozstaniu.

Patowa sytuacja

Teraz Wiesława J. znów stara się pozbawić ojca praw rodzica. Krokiem do tego jest doniesienie o znęcaniu się nad dzieckiem, jakie wniosła do prokuratury w połowie lutego.

- To już chyba 37 zawiadomienie złożone u nas przez kogoś z rodziców - mówi Helena Bonda, prokurator rejonowy w Kamiennej Górze. - Wyjaśnimy jeszcze tę sprawę.

Do czasu zakończenia tego postępowania sąd zawiesił całkowicie kontakty ojca z dzieckiem. W najbliższych miesiącach będzie jednak musiał coś w tej sprawie postanowić. Dziecko rośnie i z każdym rokiem oddala się od ojca. A u mężczyzny z każdym rokiem rośnie poziom frustracji tym, że nikt nie może mu pomóc. Tego pata trzeba jakoś rozwiązać, zanim stanie się coś złego.

Marta Borowska

Janusz Chodasewicz

(Ze względu na dobro dziecka personalia rodziców zostały zmienione)